

РЕШЕНИЕ

№ 309

гр. Бургас, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вяра Ив. Камбурова

Членове: Галя В. Белева
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Тания Н. Михова
като разгледа докладваното от Галя В. Белева Въззивно гражданско дело №
20222100501316 по описа за 2022 година

Бургаският окръжен съд е сезиран с жалба, подадена от Д.Щ.К. в
качеството му на управител на „В*****- Д.К.“ ЕООД- вискател по
изпълнително дело №***** по описа на ЧСИ И.Б., против разпореждане с изх.
№ 5412/18.17.2022г., постановено по цитираното изпълнително дело, в частта,
с която е отказано принудително изпълнение върху генератор EUROPOWER
EP13500TE.

Жалбоподателят сочи, че по време на описа на движимите вещи,
проведен на 15.07.2022г., на място присъствал г-н Г.Г., собственик на
длъжника по изпълнителното дело – „В*****“ ООД с ЕИК *****, който
настоявал пред ЧСИ, че вещите, предмет на описа, са собственост на други
фирми и ще представи фактура, установяваща този факт. По- късно, в
кантората на ЧСИ длъжникът представил две фактури. Съгласно фактура
№51999 от 9.09.2021г., собственик на описаната вещ генератор EUROPOWER
EP13500TE H/S е дружество „В***** А*****“ ООД с ЕИК *****. След справка в
ТР се установявало, че това дружество е със същите собственици като
длъжника по изпълнителното дело „В*****“ ООД и със същите управители

като длъжника, преди образуване на изпълнителното дело срещу него- Г.Г. и Ж.Я..

Двамата управители на дружеството- длъжник били сменени от Общо събрание на съдружниците, проведено на 22.06.2021г., пет дни след образуване на настоящото изпълнително дело, като на тяхно място бил назначен нов управител- З.Я., а седалището на дружеството било променено и понастоящем е в гр.Варна. След справка в ТР се установявало още, че Я* е собственик на капитала и управител на над 30 дружества, част от които в несъстоятелност. По- малко от две седмици след горните промени в управлението на длъжниковото дружество, собствениците му регистрирали ново дружество – „В*****- А****“ ООД, вписано в ТР на 12.07.2021г. Жалбоподателят намира, че целта на новосъздаденото дружество е да бъде затруднено събирането на дължимите на жалбоподателя суми като кредитор на „В*****“ ООД.

Сочи, че към представената фактура липсва приемо-предавателен протокол, в който да са вписани детайлно серийни номера, мощности и други отличителни белези на процесната машина, като според начина, по който е представен във фактурата, генераторът не е идентифицируем и не може да се направи обосновано предположение, че вещта принадлежи на друго лице, съгласно чл.465 ГПК. С оглед изложеното, счита, че от закупуването си до описа от ЧСИ Б***, процесният генератор бил във владение на длъжника по изпълнителното дело и вещта изцяло симулативно е закупена на името на другото дружество „В*****- А****“ ООД, което на практика е същото дружество като длъжника- със същите собственици и управители.

Моли разпореждането да бъде отменено, а на ЧСИ Б*** да бъдат дадени указания да насочи принудително изпълнение върху движимата вещ.

Представя доказателства.

В законния срок е постъпило възражение срещу жалбата от дружеството длъжник „В*****“ ООД, представлявано от управителя З.Я.. Същият сочи, че от фактическа страна не е спорно обстоятелството, че при извършения опис на 15.07.2022г. били описани и иззети вещи, включително процесния генератор, който е собственост на трето лице- недлъжник, като последното е закупило генератора от „П*****“ ЕООД, за което била издадена фактура № 51999/09.09.2021г. Още по време на описа Г.Г. твърдял, че вещта не е собственост на длъжника, а незабавно след изземването бил представен и

документ, доказващ това твърдение- фактурата, с получател „В*****- А****“ ООД. Заявява, че двете дружества са капиталови юридически лица, поради което са самостоятелни правни субекти с обособено имущество, което е отделено от имуществото на субектите, които ги създават или са включени в тях като членове, както и от всички останали правни субекти. Изтъква, че законът не поставя ограничения колко различни юридически лица могат да бъдат учредени от един и същи физически лица, нито урежда имуществена отговорност за дружества с еднакви съдружници- физически лица. Затова намира, че членствените правоотношения на съдружниците - физически лица във „В*****“ ООД и във „В*****- А****“ ООД са ирелевантни за предмета на делото. Акцентираща, че „В*****- А****“ ООД не е длъжник на жалбоподателя, а пренасочване на изпълнение от едно към друго самостоятелно дружество с ограничена отговорност без правно основание е недопустимо, нарушава съществуващия правов ред, пречи на развиването на самостоятелна и независима търговска дейност и създава несигурност и хаос в стопанския оборот. Намира обжалваното разпореждане за правилно и законосъобразно, поради което моли същото да бъде потвърдено в обжалваната част.

Представя доказателства.

ЧСИ И.Б. е приложил непълно копие от изпълнителното дело /63 листа, сред които има призовки и книжа, номерирани според номерацията на ИД под лист №176, 343, 531 и т.н., а останалата част изобщо не са номерирани/. В мотивите към обжалваните действия в хронологичен ред са изброени част от извършените от страните и ЧСИ действия по изпълнителното производство. Няма изложено становище по допустимостта и основателността на жалбата.

Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание предвид представените от страните писмени доказателства и доказателствени искания, както и с оглед осигуряване на възможност жалбоподателя да вземе становище по възражението на ответника и представените то посбездния допълнителни доказателства.

В писмено становище, подадено от пълномощника на жалбоподателя- адв. В., се оспорват като неоснователни доводите на ответника във възражението му срещу жалбата. Сочи се, че не е безспорно обстоятелството, че вещта е собственост на трето лице, тъй като макар да е представена фактура от 9.09.2021г., няма последващи данни за собствеността ѝ към момента на описа. Изтъква се, че доколкото се касае за движима вещ, за

разпореждането с която законодателят не е предвидил изрична форма, в случая следва да намери приложение презумпцията, според която за собственик се смята онзи, който упражнява фактическата власт върху вещта. Тъй като е възможно след закупуването на вещта с нея да са извършени неограничен брой възмездни и/ или безвъзмездни сделки, изискването на чл.465 ГПК се задоволява с обстоятелството вещта да е във владение на длъжника към момента на описа. Изтъква, че за ЧСИ не съществува задължение да извършва друга проверка за собствеността. Затова, според жалбоподателя, безспорен собственик на вещта към момента на описа се явява „В*****“ ООД. МПС- то, в което са се намирали описаните вещи било собственост на „В*****“ ООД, работниците на строителния обект също се легитимирали като служители на това дружество, предвид което правилно ЧСИ наложил заповест и описал процесния генератор. Преповторени са доводите в жалбата за идентичност между дружеството длъжник и „В*****- А****“ ООД, като допълнително се сочи, че против описа не е постъпила жалба или възражение от третото лице, посочено във фактурата като собственик на агрегата, от което според жалбоподателя следва извод, че третото лице се е отказало, изоставило вещта или изобщо не е неин собственик. Заявява, че длъжникът няма правен интерес да упражнява чужди права, още повече, че с продажбата на описаното имущество ще се намали неговия дълг. На следващо място се сочи, че ГПК не предвижда възможност ЧСИ сам да отменя наложения заповест, а длъжникът няма правен интерес от това, понеже „В*****- А****“ ООД се явява клонинг на „В*****“ ООД. Затова намира, че обжалваното определение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а изпълнителните действия спрямо агрегата да бъдат продължени. Претендират се разноски.

В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя поддържа жалбата и становището си във връзка с възражението на ответника.

След преценка на твърденията на страните и събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд приема следните фактически и правни изводи:

Жалбата е с правно основание чл.435, ал.1, т.3, предл.2 от ГПК.

Жалбата е подадена срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, в законоустановения срок от легитимиран за това представител на страна, която има правен интерес от обжалването, поради

което същата е допустима. Ето защо не са налице процесуални пречки за разглеждането на спора по същество.

След като обсъди становищата на страните, въз основа на събраните по делото доказателства и закона, Бургаският окръжен съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Изпълнително дело № *** /2021г. по описа на ЧСИ И.Б. е образувано по молба на въз основа на изпълнителен лист № *** от 17.06.2021г., издаден по в.т.д.№ ****/2021г. по описа на Апелативен съд- Бургас против „В*****“ ООД, за следните задължения: 1 200 000 лв. – част от вземането на „В*****-Д.К.“ ЕООД от „В*****“ ООД, за изплащане равностойността на дружествен дял на напусналия съдружник Д.К., заявено като такова в общ размер 2 164 440 лв., придобито от него въз основа на договор за цесия от 13.07.2018г., ведно със законната лихва върху главницата от 4.09.2018г. до окончателното плащане.

Като изпълнителни способности за осъществяване на принудителното изпълнение е поискано налагане на запори върху банкови сметки на дружеството длъжник, запори на движимо имущество /МПС и горска техника/, запор на вземания.

Молбата за образуване на изпълнителното дело е с дата 17.06.2021г.

На 21.06.2021г. е направен опит за връчване на поканата за доброволно изпълнение на адреса на дружеството, но поради отсъствието на лице, което да я получи, връчителят залепил уведомление по чл.47 ГПК. На следващия ден при втория опит за връчване на длъжника, връчителят срещнал един от съдружниците във „В*****“ ООД- адв.И.П., която, след запознаване с ПДИ отказала да я предаде, като заявила, че вече не работи в дружеството и няма представа къде са управителите /така протокол на л.137 от ИД/.

На 14.07.2021г. по делото е постъпила молба /л.177/ от дружеството-длъжник, представлявано от управителя З.Я., до ЧСИ Б***, с която го уведомява за промяната в седалището и адреса на управление на дружеството от гр.Бургас в гр.Варна.

Съгласно извършена от съда служебна справка в ТР за актуалното състояние на дружеството длъжник се установява, че на 29.06.2021г. са вписани промени на седалището и адреса за управление, както и на представляващия, един от които до този момент е бил Г.Г..

Също от справка в ТР се установява, че „В*****- А****“ ООД е

вписано в търговския регистър на 12.07.2021г., като съдружници в него са Г.Г., Ж.Я. и И.П., а управители /заедно и поотделно/ са първите две от изброените лица.

На 15.07.2022г. е постъпила молба от взыскателя, с искане да бъде насрочен опис, оценка и продан на товарен автомобил Форд Транзит с рег.№ *****, собственост на длъжника, забелязан на строителен обект, на ул. „Крайезерна“, гр.Бургас, изпълняван от работници с надпис на дрехите „В*****“.

С разпореждане от 15.07.2022г., ЧСИ е разпоредил извършването на опис за същия ден от 11.30ч., като е изпратил призовка на длъжника, на електронния му адрес в 11.39ч.

Видно от представения протокол от 15.07.2022г., на същата дата са запорирани и описани движими вещи, за които е посочено, че са собственост на „В*****“ ООД: Форд Транзит с рег.№ *****, агрегат /ел/ с двигател Хонда, марка EUROPOWER модел EP 135 00 TE, комплектован с батерия и метална туба за гориво /нестартиран/; машина за заваряване на ПЕЕВ тръби; комплектована с челюсти, фреза и нагревател /нестартирана/; моторна резачка за дърва /нестартирана/.

В протокола е отразено, че на местоизпълнението е пристигнал Г.Г., който заявил, че описаните вещи, с изключение на МПС, не са собственост на длъжника, но не е представил фактура или други книжа. Ето защо и на основание чл.465 ГПК, тъй като вещите са открити в МПС, за което е безспорно, че е собственост на длъжника, ПЧСИ е отказал да ги освободи от запор. Взыскателят заявил, че желае вещите да му бъдат предадени за пазене, предвид процесуалното поведение на длъжника, който не присъства, а и предвид предходно укриване и бракуване на имущество. Протоколът е подписан от взыскателя, свидетеля И.К. и ПЧСИ В.К..

На 18.07.2022г. е постъпила молба от длъжника, в която е посочено, че при извършения на 15.07.2022г. опис и изземване на движимо имущество от каросерията на товарен автомобил на дружеството, са били иззети и вещи, собственост на трети лица. Направено е искане същите да бъдат върнати на обекта, тъй като за собствеността са представени доказателства. Към нея са представени две фактури.

Съгласно фактура № 51999 от 9.09.2021г., „П*****“ ООД е продало на „В*****- А****“ ООД, следната движима вещ: генератор EUROPOWER модел

EP 13500TE H/S 13,5 kVA, на стойност 6240 лв. с ДДС. В настоящото производство, с възражението на длъжника са представени допълнителни доказателства. Видно от приемо- предавателен протокол от 9.09.2021г., на същата дата „П****“ ООД е предало на „В***** А****“ ООД, чрез представителя му М.С., оборудване съгласно фактура №51999 от 9.09.2021г., като в нея е описан генератор, идентичен по модел с този, посочен във фактурата, като е посочен и серийният му номер- SN/2765-20. Съгласно платежно нареждане от 13.09.2021г., плащането на сумата от 6306,07 лв. от „В*****- А****“ ООД на „П****“ ООД е по фактура №51999/9.09.2021г. и по фактура №52006/10.09.2021г. От приложения отчет по сметка №20 от 14.09.2021г. се установява, че плащането на сумата от 6306,07 лв. е извършено на 13.09.2021г. от „В*****- А****“ ООД на „П****“ ООД по фактура №51999/9.09.2021г.

С обжалваното в настоящото дело разпореждане изх.№5412 от 18.07.2022г., ЧСИ Б***, като е обсъдил становищата на страните по делото и приложените фактури е постановил отказ да бъде насрочено принудително изпълнение и е вдигнал запора на Генератор EUROPOWER модел EP 13500TE H/S 13,5 kVA, с двигател Хонда, описан и запориран с протокол за опис от 15.07.2022г., тъй като съгласно представената фактура вещта принадлежи на трето лице, което не е длъжник. Разпоредено е също, след влизане в сила на разпореждането, вещта да бъде върната на „В*****- А****“ ООД.

По отношение на останалите движими вещи /машина за заваряване на тръби и моторна резачка/, ЧСИ е постановил отказ да бъде вдигнат запора, като е констатирано несъответствие в марката и модела на описаните вещи, с тези по представената фактура.

Жалбата е насочена срещу тази част от разпореждането, с която е отказано принудителното изпълнение върху генератора.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, Бургаският окръжен съд приема, че в обжалваната част разпореждане изх. №5412 от 18.07.2022г. на ЧСИ Б*** по ИД №***/2021г. е правилно и законосъобразно.

За да е законно принудителното изпълнение, следва същото да е насочено срещу вещи, които принадлежат на длъжника. Затова изпълнението върху движими вещи и недвижими имоти, трябва да се предхожда от

проверка на собствеността. За недвижимите имоти, тя се извършва преди налагане на възбраната /така- чл.483, изр.1 ГПК/, като в цитираната норма е посочено, че проверката на собствеността се извършва чрез справка в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседите. Аналогична проверка следва да се извърши и при продажба на движими вещи на стойност над 5000 лв. /аргумент от чл.474, ал.5, изр.1 ГПК, в този смисъл е и решение №285 по гр.д.№1306/2009г. на ВКС, III гр.отд./. Проверката относно собствеността на движима вещ с цена под 5000 лв. се извършва преди описа- така чл.465 ГПК. При тази проверка, съдебният изпълнител не събира доказателства относно фактите, въз основа на които длъжникът е станал собственик /предвид облекчения ред за придобиване на движими вещи/, а използва индиции. Така, според чл.69 ЗС, който държи една вещ, се предполага, че я владее за себе си, а който владее за себе си, се предполага, че е собственик. Тази презумпция е оборима- предполага се, че владелецът държи вещта като своя, докато не докаже, че я държи за друго.

Ето защо, при извършване на описа на 15.07.2022г., ПЧСИ е приложил правилно разпоредбата на чл.465 ГПК. Вярно е, че на мястото е пристигнал представител на третото лице- „В*****- А****“ ООД /който е бивш съдружник и управител на дружеството- длъжник, но не е отразен в протокола за опис като такъв, нито като свидетел или представител на трето лице/ и е заявил, че всички вещи, с изключение на МПС са собственост на трето лице. Доколкото същият не е представил доказателства за тези свои твърдения, а генераторът и останалите вещи са открити в процесния товарен автомобил, собственост на длъжника, ЧСИ правилно е запорирал и описал процесния генератор.

Също така в съответствие със закона, въз основа на представената фактура, установяваща собствеността на трето за принудителното изпълнение лице върху процесния генератор, оборваща презумпцията по чл.69 ЗС, с обжалваното разпореждане от 18.07.2022г. ЧСИ правилно е вдигнал запора и е отказал да извърши принудително изпълнение върху процесния генератор.

Неоснователни са оплакванията в жалбата и допълнителното становище, представено от жалбоподателя.

Дружеството – длъжник и третото лице, което е собственик на процесния генератор според фактурата и приложените доказателства за

плащането на цената, са капиталови дружества, поради което имат самостоятелна правосубектност, независимо, че в различните периоди съдружниците и/ или техните управители са били едни и същи. Законът не забранява едно и също физическо лице да бъде съдружник и/ или управител в няколко дружества. Нещо повече, дори да имат качеството на свързани лица по смисъла на §1 от ДР на ТЗ, същите имат самостоятелно имущество, а не представляват "клонинг" както твърди жалбоподателят. Ето защо, дори да са основателни доводите на жалбоподателя, че регистрацията на „В*****- А****“ ООД е извършена непосредствено след образуването на изпълнителното производство срещу „В*****“ ООД, а съдружниците и управителите на последното са подменени с лице, което притежава множество други фирми, сред които и такива в несъстоятелност, с цел да бъде осуетено принудителното изпълнение, това не означава, че действителният собственик на процесния генератор е длъжника по изпълнителното дело. Видно от приложените от ответника по делото доказателства, собственик на генератора е трето за изпълнителното производство лице- „В*****- А****“ ООД. В настоящото производство, чийто предмет е обжалване действията на ЧСИ не могат да бъдат разглеждани възражения по чл.26, ал.2, изр.1 ЗЗД, последно, нито да бъдат прилагани последиците по чл.17, ал.1 ЗЗД, а и доказателства в тази насока липсват. Доводите за липса на правен интерес на длъжника да представя доказателства за собствеността на трето лице върху вещта са също неоснователни. Видно от данните в протокола за опис, генераторът се е намирал в МПС на строителен обект на длъжника, което предполага, че е бил предоставен на длъжника от третото лице за послужване, поради което с предаването му за пазене на вискателя, длъжникът е бил лишен от възможността да го използва, респективно- бил е лишен и от възможността да извършва търговска дейност и да реализира приходи, чрез които да плати дълга си към вискателя. Ето защо, обстоятелството, че доказателствата за собствеността на вещта са представени от длъжника по изпълнителното дело, а не от третото лице не означава, че последното е загубило правото на собственост върху вещта или се е дезинтересирало да обжалва изпълнението върху този генератор.

Неоснователно е и оплакването, че ЧСИ не може сам да отмени наложения запор и предприетото принудително изпълнение, без да е налице искане на вискателя за това. След като под страх от имуществена

отговорност /чл.441, ал.1 ГПК и чл.74 ЗЧСИ/ е задължен да следи за законосъобразното извършване на изпълнението, то дори доказателствата за собствеността на вещта, оборващи презумпцията по чл.69 ЗС да са събрани след извършването на описа, няма пречка по-късно съдебният изпълнител да откаже да изпълнява върху описаната движима вещ, която не е собственост на длъжника.

Предвид горните обстоятелства, Бургаският окръжен съд приема, че жалбата е неоснователна и следва да я остави без уважение.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх.№ 4484/1.08.2022г. по описа на ЧСИ Б***, подадена от Д.Щ.К. в качеството му на управител на „В*****-Д.К.“ ЕООД, против разпореждане с изх.№ 5412/18.17.2022г., постановено изпълнително дело №**** по описа на ЧСИ И.Б., в частта, с която е отказано принудително изпълнение върху генератор EUROPOWER модел EP 13500TE H/S 13,5 kVA, с двигател Хонда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____